Cartea Creației

On Octombrie 23, 2020

Cine înțelege semnificațiile artei și limbajul științei, acela înțelege modul de gândire al lui Dumnezeu.

Citesc o carte, cartea mă citește pe mine, fiindcă ne leagă scrisul, povestea și emoțiile realității pe care o trăim reciproc. Sunt o carte din orice carte, având aceeași esență, înfățișată printr-o accentuare a spiritului pătrunzător. Acordul nostru fiind realizat printr-o privire metafizică ațintită asupra lumii de dincolo de textual.

Stiloul și pensula formează un întreg ce conține corp și suflet, unind viața și moartea prin magia lor de a crea o operă de artă fără egal, dincolo de timp și spațiu. Ceea ce face ca stiloul să se exprime prin controlul imaginației constructive, uitând tot ce-a fost spus înaintea lui, este însăși experiența vederii pensulei care începe să se miște după lumină, chiar dacă intensitatea cu care ea aplică culorile este de la palid la roșu aprins.

Bineînțeles, stiloul poate să scrie liber, însuflețitor, simțitor, în numele artei și al artistului, dar mai întâi el trebuie să meargă tot înainte, rămânând cât mai mult timp în picioare fără să se teamă că ar putea să cadă. Scrisul lui va fi perfecționat în perioada în care pensula își va împlini a doua tinerețe, prin discreție și înțelepciune, considerându-se apropiat de cele sfinte, fiind capabil să preia mișcarea pensulei și să o transforme într-o formă de concretizare a limbajului și de reliefare a expresiei literare care să supraviețuiască vederilor prea înalte.

În lumea celestă, atât stiloul cât și pensula trimit raze de lumină sub formă de spirit, influențând ațtrii de la prima la ultima pagină de poveste. Artistul le utilizează pe amândouă ca un act de cinstire a lui Dumnezeu, pentru a-și desăvârși realitatea fără să se nege pe sine, ci dublându-se ca ființă.

Stiloul îi cere pensulei să nu țină seama de tiparele unei limbi de o clasică perfecțiune și rigoare, ci să scoată în evidență trăsăturile mâinii care îi conduce cu ușurință scrisul către universalitate. Pensula a profitat de acest prilej pentru a spune că dacă stiloul s-ar fi aflat în prim planul tabloului, cuprins de mâna care scrie despre pluralitatea lumilor, atunci arta ar fi fost mai ușor digerabilă.

Or stiloul n-a fost corect informat de sugestiile pensulei de a conferi scrisului o mai mare exactitate în ceea ce privește filosofia artei și a trăirii estetice, în afara oricărei intervenții divine, așa încât să facă cu ușurință ceea ce era necesar pentru ca un tablou să prindă viață prin cuvintele experimentate în prezența Creației (izvorâtă din efort și suflet, din legendă și adevăr).

Şi astfel artistul, tânărul care descris în cartea lumilor peisajele altor lumi, n-a mai evaluat cu precizie capacitatea stiloului de a transfera imaginația pe hârtie și de a documenta invizibilul cu mereu alte cuvinte, ci a continuat să picteze o oglindă nesfârșită, cu două fețe, ca și când mâna lui ar fi fost cea care mânuiește pensula în marea iluzie a realității.

Ştiu că stiloul nu va pretinde niciodată că îi aparține pensulei, dar cu siguranță va transmite mai departe ceea ce pensula a avut de exprimat în culori vii și îmbietoare.

Natura cunoașterii de care face dovadă un artist se află în acord cu gradul lui de receptare a

"frumosului sensibil" specific unui trandafir, și asta datorită modului simțitor de a fi îngerul care cunoaște alt înger.

Artistul poate cunoaște cel mai mult "frumosul sensibil", și poate face ca trandafirul să fie cunoscut și îndrăgit cel mai mult, cu cât acesta se aseamănă prin natura lui cu un înger.

Pentru a surprinde legătura dintre un trandafir și spiritualitate, s-a folosit un mijlocitor, anume un simbol plin de înțelegere adâncă, Semnul Crucii.

La rândul ei, crucea fiind formată din două drepte dispuse perpendicular, intersectează domeniul artei și al culturii în punctul în care spiritualitatea și pictura devin o compoziție literară.

Poate oare o dreaptă dusă din reprezentările artei să intersecteze o altă dreaptă dusă dintr-o viziune a culorilor în punctul în care simbolul devine o trăire în revelație?

Arta este receptată de omul simțitor în acord cu modul de a fi spiritual. Intenția simțurilor de a căpăta o formă prin intervenție divină, necesită o simțire aparte, aferentă compunerii unei picturi gingașe cu ajutorul unui pensule plină de farmec și imaginație, care sfidează legile timpului și ale spațiului.

Așadar, ca să devii un artist trebuie să fii conectat cu ceea ce este sensibil și care are capacitatea de a fi surprins într-o pictură a cărei particularitate constă în resurecția identitară și spirituală a unei gândiri mistice.

Când văd ceva colorat percep culoarea cu rațiunea particulară a unui pictor care își plimbă vederea prin grădinile raiului. Pictorul compară trăsăturile fabuloase din portretele personajelor sale cu trăirile unei conștiințe sensibile, la fel cum rațiunea pe care Dumnezeu a pus-o în noi se compară intențiile universale.

Mi-am imaginat întotdeauna că sunt un erou al cuvintelor, capabil să favorizeze o viziune artistică aparte. Răspunsul stiloului meu este imediat trebuincios imaginației vizionare, dar totodată se învăluie în umbra misterului, căci seamănă adesea cu o pensulă care, amestecând petele de culoare, capătă echivalența mijloacelor de expresie ale poeziei sau ale plasticii (compunerea, valorația, stilizarea, generalizarea, etc).

Forța viziunii mele este modelată în alt spațiu, dincolo de accesibil, sau accesibil numai privirii care se întâlnește plurivalent cu o realitate mistică. Stiloul meu știe acest lucru și își condensează misterul scrisului în afară înțelegerii obișnuite, dar în așa fel încât să surprindă adevărata natură a ființei mele, de aici și de dincolo.

Există un fel de a scrie prin care sufletul stiloului poate fi unit cu sufletul unui alt corp sensibil, cum este pensula, căruia îi poate administra o substanță reală, vie, imaterială sau spirituală și nemuritoare.

În plus, virtutea acestui suflet este difuzată spre exterior, printr-o formațiune de simboluri puternice cu ajutorul FLUIDULUI UNIVERSAL, adică prin actul de creație, cu ajutorul pensulei. Sufletul nu poate fi atras de materie spre a da viață unei forme de exteriorizare a frumosului artistic, dacă stiloul nu conține virtuțile generative ale unei capodopere: acordurile cromatice, expresivități ale limbajului plastic, semnificații dătătoare de unitate, claritate și cursivitate.

N-ai cum să te joci cu știința fără să fii tu însuți un stilou fermecat transpus într-o pensulă plină de culoare, vizionară, generatoare de fantastic.

Probabil, cea mai remarcabilă și mai caracteristică manifestare a artei mele este însușirea stiloului de a simți mlădierile pensulei în forme de expresie ale suprarealismului, concepute ca o juxtapunere a două realități îndepărtate unite pentru a crea o realitate nouă.

Stiloul meu posedă o conștiință cum rar mi-a fost dat să întâlnesc, posedă un spirit evoluat pe care, dacă reușesc să-l domin, voi putea să pătrund mai adânc în inima universului, tot așa cum un navigator, având la îndemână o busolă bine calibrată, se avântă tot mai mult în larg ca să descopere țărmuri noi.

Instrumentul complementar stiloului este pensula cu care artistul se deplasează în lumea culorilor de ulei, având și ea un spirit pur, lucid și subtil, capabil să întregească o viziune lucidă, o imagine a spațiului expusă cronologic pe măsura evoluției științei. Şi stiloul și pensula, atât de înfrățite amândouă printr-un limbaj artistic, pot face să curgă sângele pur al inimii în râuri de purpură numai dacă sunt direcționate de "mâna care conduce hazardul" spre universalitate. Totodată, ele cultivă gustul pentru cultura vizuală, impunând tendința spre monumental și grandios.

Cred că aici mă regăsesc și eu. Asemenea candelei vrăjite din cămăruța sfântă a alchimiștilor, ochiul bine format al stiloului își varsă raza luminoasă asupra unui pergament misterios, uns cu sângele pur al inimii, și tot atunci pensula fiind luată în posesie de spiritul unui artist al scrisului sacru, va influența razele reflectate pe suprafața șevaletului ca fiind, totodată, mijlocul de exprimare al sufletului divin.

Merg și mai departe de atât cu acest raționament, spunând că artistul ia în posesia sufletului său menirea stiloului de a fermeca mințile născocitoare cu acea curgere neîncetată a sângelui - arzător în cuvintele demiurgice, dar totodată artistul se delectează cu forța pensulei de a da sensibilitate zbuciumului său sufletesc făcând, precum în cazul magiei, ca razele cristaline ale unui glob de cristal să pătrundă în inima celor care au înțeles arta fermecării și a farmecelor.

Cerințele unui scris frumos sunt date de simțul gustului pentru universul artei pe care stiloul îl trezește cu răsufletul lui uniform, gust pe care îl regăsim în simțul tactic al pensulei care cultivă interesul pentru cultura vizuală.

Cine a observat bine, în literatură, la fel ca în pictură, mâna care creionează discret spațiul poveștii este aceeași mână care dă stiloului caracteristica viului de a se transforma la nesfârșit, împingând creația mai departe, iar pensulei îi conferă acea fragilă seninătate a viziunii cu care își desenează meticulos miraculoasa viață trecătoare.

În momentul în care stiloul își încălzește substanța expresiei unice, prin imaginație, iar pensula își arcuiește mișcarea divină pe suprafața șevaletului, atunci mâna care le coordonează pe amândouă, în funcție de maniera în care este afectat mediul intermediar, are calitatea de a traversa spațiul a două realități artistice: expresivitatea limbajului plastic și transmiterea creatoare a unor emoții.

Bineînțeles, un obiect sensibil nu-și schimbă mâna care-l utilizează, dar întotdeauna este atins de o mână sensibilă la vibrațiile unei profunde și foarte nuanțate trăiri.

Pentru a defini suprarealismul trebuie să construiești imaginea unui artist din viitorul unei opere de artă care mișcă prezentul cu plasticitatea unui sentiment spontan de Deja-Vu.

Viitorul, subordonat analizei expresiei imaginilor semnate de o realitate virtuală, mișcă opera de artă a prezentului către plasticitatea unei exprimări autentice, metaforizante într-o partitură a memoriei epice.

Sunt atâția oameni care au descoperit lucrurile sfinte doar cu ajutorul privirii, dar nu au reușit să le domine cu spiritul. Alții trec mereu nepăsători pe lângă ele, iar cei mai mulți nu știu ce să facă cu ele.

Practic, degeaba știi să folosești cuvântul dacă nu știi să legi culoarea de o viziune sau de o amintire, încât să atingi subiectul unei Creații pline de poveste și mister.

Să încercăm să desenăm cu diverse cuvinte un trandafir ale cărui culori întrec prin semnificație lizibilitatea unui conținut bine scris, relavant și prețios.

În acest caz, formularea cuvintelor trebuie să egaleze mlădierea pensulei, prin gingășia și sensibilitatea mâinii sensibile a unui artist care reaprinde scânteia divină din interior și își caută armonia în lirism, în misterul naturii.

Putem spune deci, că desenul este un cuvânt pe care artistul îl exprimă sub formă de culoare cu ajutorul pensulei.

Stiloul meu pare să fie condus de imaginația mea vizionară și plurivalentă spre forme de expresie care vestesc imaginea "Renașterii" într-o lume nouă, înfloritoare. Iar dacă acest lucru se întâmplă la sugestiile pensulei pline de grație, care are ca scop modelarea unei imagini din altă lume, într-un spațiu futurist, înseamnă că am îndeplinit o îndatorire creștină.

Un cunoscător știe să unească un lucru cu materia unui trup, la fel cum pictorul știe să unească culoarea cu expresia adâncă a unei simțiri adevărate. Ca atare, în artă, modul natural de a fi al unui lucru trebuie înțeles ca un mod fizic de a fi al unei forme.

Mă trezesc în fiecare dimineață la aceeași oră. Nu știu de ce se întâmplă asta, niciodată nu pun alarma să sune. Cred că de vină este soarele care îmi luminează camera cu un surâs atât de larg, încât mă umple de energie. Apoi mă apuc de citit, și nu mă ridic din pat până ce nu citesc cel puțin o oră.

Am învațat din cărți că nu trebuie să citesc mult pentru a scrie bine.

Artistul talentat nu va fi niciodată un produs al învățăturii adusă de școală. ci va fi un produs al muncii de creație.

În mine sălășluiesc două spirite. Primul este caracterizat de tendința spre unitate, celălalt este caracterizat de tendința spre multiplicitate. Primul este rațiunea, celălalt este viața. Primul liniștește, celălalt răscolește.

Între mine și aducerea artei la viață există o legătură cât se poate de evidentă, atât de evidentă încât stilul pe care l-am adoptat reeditează trăsăturile intime ale Renașterii.

Însăși Renașterea se leagă în bună parte de persistența cu care spiritul meu apare la suprafață în diferite epoci, îmbrăcând diverse forme de exprimare vizuală.

Să vezi frumosul într-un univers de stele care își merită locul în cartea unei vieți plină de semnificație.

Scrisul meu vorbește despre un personaj încântător care trăiește în două lumi, cea a lui Hauff și cea a lui Andersen.

Însăși scrisul traversează aceste lumi, de la oglindă la reflexie, și nu se oprește până ce nu își găsește echilibrul între Piatra Filosofală și Doctrina Secretă, încât personajul nou conturat pare să aibă calitatea unui creator cuprins de beatitudinea Renașterii.

Citesc o carte scrisă de John Grisham. Important este ca lumea să rămână loială modului meu de a o descrie. Sunt un regizor strălucit.

Citesc o poveste scrisă cu suflet divin. Cuvintele încep să facă parte din mine, din povestea mea, chiar dacă viața mea e diferită de viața celui din poveste.

Existența creației mele este atât de insistent cerută de știință, încât eu o numesc "Lumină", din punct de vedere spiritual. Prin urmare arta, la fel ca știința, se manifestă în orice lucru care se diferențiază prin purificarea făcută în duh de Cauză Eternă.

Înveți în fiecare zi ceva nou de la oameni, și nu ești niciodată hotărât ce să faci cu ce-ai învățat de la ei.

Un cunoscător a dobândit cunoștințele necesare schimbării formei lucrurilor, cu atât mai mult cu cât știe să observe minuțios diferența dintre "esența" și "natura" lor. De fapt, paralela dintre cunoscător și lucruri trebuie să fie făcută simultan cu distincția dintre "esență" și "natură".

Fiecare personaj al operei mele are simbolul unui atribut spiritual, care rezidă din apariția periodică a omului în două lumi distincte. O lume a trandafirului, pământească, și o lume a artistului, plastică.

Stiloul cu care notăm sau scriem, câteodată ne salvează, pentru simplul fapt că după ce scriem frumos strălucim noi înșine în fața noastră. Scriind recitim propria reflectare în gânduri. Poate că lucrurile pe care nu le-am expus cândva sunt precum o sobă în care ard lemne și fiind întuneric se desenează pe tavan imagini, gutuile stau la geam și așteaptă să fie gustate. Totul are iz de amintiri când scriem...

Vanitatea este un copac cu prea multe frunze multicolore, dar cu rădăcini firave.

Arta mea este un capitol independent de genurile frumosului, prin faptul că tot ceea ce altora li se pare frumos, pentru mine este doar o încordare a sentimentului de libertate totală care duce la însușirea de a fi un Creator.

Calitatea de a fi un Creator emană din atitudinea ta față de efectele științei.

Nu-ți poți lărgi orizontul cunoașterii fără să privești lumea ca o albină ce produce miere din nectar.

La început a fost haosul. Lucrurile începeau să se lege între ele, dar într-un mod destul de alambicat și chiar straniu. Apoi a urmat ordinea. Lucrurile au început să fie astfel aranjate, măsurate și interpretate, încât acestea căpătau un sens.

Nu merită să lupți într-un război care nu-și merită victoria.

Există oameni mari care știu ce vor chiar și atunci când nu au nimic.

Reflectez în fiecare dimineață la ziua de ieri. Ce-am scăpat din vedere? De ce s-a întâmplat cutare lucru, și nu altfel? Care este măsura lucrurilor pe care am pus preț? etc..

În asta constă procesul gândirii adevărate: să nu renunți la ceea ce-ai făcut ieri, chiar dacă azi devine mâine. Dă-ți seama de acest adevăr: nimic nu rămâne neschimbat, sau în aceeași stare.

O stea apune pentru că nu mai este în stare să lumineze.

Unii oameni au înțeles că 2+2=4. Dar ei n-au înțeles de ce, mai înainte de toate, a fost 1+1=2. Și n-au înțeles nici restul matematicii care stă la baza fizicii și chimiei.

Source: https://neculaifantanaru.com/cartea-creatiei.html